

[Statsministeren]

meget. Disse store svingninger kan vi ikke tillægge den danske valutakurspolitik efter. Det er helt udelukket; det ville blot genskabe tidligere tiders usikkerhed om den økonomiske politik. Men selvfølgelig stiller det større krav til andre dele af den økonomiske indsats, hvis dollaren og pundet forbliver på et lavt niveau.

Nu har arbejdsmarkedets parter indgået nye overenskomster, og det er jo vigtigt, at vi igen har fået frivillige overenskomster. At de er blevet 4-årige, giver vel et godt grundlag for ro og samarbejde på arbejdsmarkedet. Parterne har selv aftalt de overenskomstmæssige stigninger på et tidspunkt, hvor bl.a. dollarens og pundets fald og de øvrige betingelser for valutakursudviklingen var kendt. Det må vel betyde, at parterne på arbejdsmarkedet selv vurderer udslaget til produktivitetstigninger og en minimal lønglidning som særdeles gode.

Samlet har den økonomiske udvikling skabt et klart forbedret udgangspunkt for en ny indsats i virksomhederne og den offentlige sektor med henblik på at øge de danske markedsandele på eksportmarkederne.

Samtidig med at regeringen har skabt en god baggrund for generel økonomisk vækst inden for eksporterhvervene, har vi specielt inden for det sidste års tid set en lang række aktiviteter blive sat i gang, og de retter sig mod de enkelte erhvervssektorer. De fleste er jo faktisk så friske, at det endnu ikke er muligt at måle deres effekt, men den vil givetvis komme.

For blot et halvt år siden forelagde regeringen således sit erhvervspolitiske program for byerhvervene, hvis primære formål er at fremme eksporten, og hvis helt centrale tema er, at virksomhedernes langsigtede teknologisk udvikling skal styrkes. 17 konkrete delprogrammer indeholder dette oplæg. Blandt de mest spændende vil jeg nævne tanken om gode muligheder for statslige initiativer til samarbejdsprojekter både mellem private virksomheder indbyrdes og mellem private virksomheder og forskningsinstitutter.

For at opnå en større effekt af erhvervsfremmemidlerne vil regeringen i højere grad satse på mere målrettede, tværgående programmer inden for kommercielt lovende vækstområder som informations- og bioteknologi samt materialeteknologi. Og så vil der blive etableret en pulje, hvorigennem offent-

lige styrelser skal kunne få tilskud til de ekstra omkostninger, der er forbundet med at gå mere aktivt ind i arbejdet med at formulere krav til avancerede produkter i god tid og på en præcis måde.

Offentlige styrelser mulighed for at deltage i eksportforretninger forbedrer vi nu. Regeringen undersøger således, om de priskalkulationsregler, styrelserne skal følge, kan gøres mere smidige, og om mulighederne for selvstændige offentlige eksportinitiativer kan forbedres.

Grundtanken i den omlægning af eksportfremmeordningen, som er bebudet med den industripolitiske redegørelse, er, at den i højere grad skal være igangsettende og anspore til en indsats på markeder, hvor der er særlige barrierer at overvinde. Den styrkede rolle, der er tiltænkt eksportfremmeordningen, viser sig også ved, at midlerne til eksportfremme er blevet væsentligt forhøjet så sent som her i 1987, nemlig fra 230 mill. kr. til næsten 300 mill. kr.

Også i Eksportkreditrådet tænkes der i nye, brugervenlige baner. Der er bl.a. blevet introduceret en meget hurtig sagsbehandling, og de mindre sager behandles nu direkte af pengeinstitutterne selv.

Set udefra er udsigterne for en ekspansion af den danske landbrugseksport ikke så lyse. Verdensmarkedet og EF er jo præget af overskud, ligesom vi må forudse stagnerende til faldende EF-priser i lyset af EFs meget store finansieringsvanskeligheder. Mulighederne for at øge mængden af den danske landbrugseksport er nok derfor begrænsede, i hvert fald når vi tænker på de traditionelle produkter. Parallelt med indsatsen for byerhvervene udformede regeringen derfor i 1986 en landbrugspolitisk strategi, som skal bibringe landbrugseksporten et kvalitativt løft. Det er et mål, som vi skal søge at nå gennem en meget væsentlig støtte til produktudvikling, forædling og afsætning.

Jeg vil især gerne pege på forslaget om tilskud til produktudvikling i jordbruget. Det vil åbne mulighed for, at den enkelte producent og landbrugets forædlingsvirksomheder kan afprøve mulighederne i forskellige nicheproduktioner. Man kunne også kalde dette for en form for iværksætterstøtte.

Så vil der desuden blive ansat flere konsulenter til at undersøge og formidle mulighederne på nicheområderne, ligesom der er